

Че са сбрали, прибрали
дванайсет мина дружина
със войводата тринайсет,
войвода Хаджи Димитър,
Тотито кючук байрактар.
Тотю на Гунча думаше:
– Хайде ми, Гунча, уйдисай,
на Джендем дере да идем,
хазната да изпреварим,
турската хазна, царската,
дето през Русе минава
и носи много алтъни.
Много й, казват, алтъна,
малко й, казват, хората.
Гунчо на Тотя думаше:
– Тотьо льо, кучюк байрактар,
страх ме е, Тотьо, страх ме е
да не ни, Тотьо, угадят,
във Сливен ша ни обадят,
в София ще ни обесят.
Тотю на Гунча думаше:
– Не бой се, Гунчо, не бой се,
никой не ще ни угади,
угади, да ни обади.
Че стана Гунчо, Гунчо льо,
селашки дрехи съблече
та си юнашки облече,
затвори си джюкяните,
изпъди си чираците.
На Джендем дере отишли,
в Ичеренките балкани,
на сливенките друмища
че са седнали да ядат,